

4. Kon ja jännes.

Jännes naeris konna jalgo, ütles: „Wata kuida minna lippan!“ — jooksis ühhe sure ringi ärra, pilkas jälle konna.

Kon ütles wasto: „Wõib olla, et kui meie kahhekeste wõito jookseme, minna saan wahhest weel enne senna!“

Jännes hüdis: „Kas sinna saad ka minno wasto jookstud? Tulle wälja, jookseme wõito, lasse rebbane mõdab wahhe ärra. Beame kihla, et minna ammo enne seal ollen.“

Rebbane mõtis omma sabbaga kaks sadda sülda wälja, hüdis: „Hakkage!“

Kon hüppas aega möda, ikka Tsopst ja Tsopst, puhkas wahhel, jälle eddasi.

Jännes jooksis risti ja rästi, sured ringid ümberkaudo, wärsitas ennast üsna muido.

Korraga watas kaugelt: „Mis paggan, jubba kon õige liggi!“ — hakkas tuhhat nelja otse jooksema.

Jah, kust wõtta! Konnafe hüppas üks, kaks, kolm: jubba putus rebbasse ninna.

Jännes tagga järrele, pididi kihlamiisse palga wäljamaksema.

Aega möda asjad käiwad:
omma tõ te truište,
Pillapalla tuhja lähwad:
sedda ušso tõeste.

5. Wagga hunt.

Hunt jäi rebbasse lõkso jallaga finni, ulgus mis hirmsast. Kullamees tuli senna, tahtis malgaga pähhä anda.

Hunt pallus wasto: „Ärra lõ, mehheke, minna lubban keiki omma ellokombeid parrandada!“

Kullamees ütles: „Ei ma ušsu; kui ma sind lahti lasjen, sinna hakkad mo lome kiskuma!“